

नरेन्द्रः

नर्ह

नर्मदा

स तु द्रव्यान्तरयोगेन महाद्रावको भवति यथा,
“नरवारयवचारस्फटिकारित एव काचवकयन्त्रैः।
बहुशः पादं चत्तं तद्वि महाद्रावकं नाम ॥”
इति रत्नावली ॥

यथाच वैद्यकभैषज्यधन्वन्तरिग्रन्थे यकृत्ज्ञीहा-
धिकारे ।

“वृषचित्रमपामार्गं चिन्ता कुम्भाखण्डिकाङ्गाप-
कुची तालस्य पुण्यादि वर्षाभूर्वेतसन्तथा ॥
एतेषां चारमाह्वय लिम्बाकखरसेन च ।
जालयिता चारतामं वक्ष्यते च कारयेत् ।
चङ्घातपेन संशोष्य मारुन्मद्रवणोचितम् ।
एतस्य द्विपलं ग्राह्यं यवचारपलद्वयम् ॥
स्फटिकारिपलञ्चैव नरवारपलनथा ।
पलाहं सैन्धवं ग्राह्यं टङ्गणं तोलकद्वयम् ॥
कावीरं तोलकञ्चैव मुद्राशङ्ख तोलकम् ।
दाबमीरं कर्षकञ्च तोलं ससुद्रफेनकम् ॥
सर्बमेकत्र सञ्चल्यै वकयन्त्रे च साधयेत् ।
महाद्रावकमेतद्वि योष्यच्च रसचारणे ॥
हन्ति गुल्मादिकान् रोगान् यत्नतोऽङ्गोदराधि-
च ॥”

नरसिंहः, पुं, (नर इव सिंह इव च आकृति-
र्यस्य ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥ स तु
हिरण्यकशिपुवधार्थं भगवद्वावतारान्तर्गत-
अतुर्थः पूर्वावतारः । इति बराहपुराणम् ॥
(नरेव सिंहः । नरः सिंह इव इत्युपमित-
समाचो वा ।) नरअर्थः । यदुक्तम् ।

“स्युदन्तरपदे आशुपुङ्गववर्षभकुङ्गराः ।
सिंहग्राहूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः ॥”
इति विश्वेश्वरनिघण्टे अमरः ॥

(यथा, महाभारते । १० । १० । १६ ।
“ऋद्धस्य नरसिंहस्य संग्रामेऽप्यपलायिनः ।
ये असञ्चन्ता कर्णस्य प्रसादात्त इमे हताः ॥”

नरहरिः, पुं, (नरः इव हरिः सिंह इव च
आकृतियस्य ।) वृत्सिंहायनारः । यथा,—
“केशवः पृथनरहरिरूप जय जगदीश हरे ॥”
इति गीतगोविन्दे । १ । ८ ॥

नराधिपः, पुं, (नराणामधिपः ।) नराधिपतिः ।
राजा । यथा, “नराणाञ्च नराधिपः ।” इति
श्रीभगवद्गीता । (वृषविशेषः । यथा, सुश्रुते
चिकित्सितस्थाने ३७ अध्याये ।

“क्राकौलीहययत्नाहमेदारुम्भनराधिपैः ॥”)

नरान्तरः, पुं, (नराणां अन्तको नाशकः ।)
राजसविशेषः । स तु रावणपुत्रः । इति रामा-
यणम् । (यथा, भागवते । ६ । १० । १८ ।
“रजःप्रतिस्रवणलोक्य निङ्गुम्भकुम्भ-
धूम्राचडुर्मुखसुरान्नरान्तकादीन् ॥”)

नरायणः, पुं, (नराणां जीवानां व्ययनं आश्रय-
स्थानम् ।) श्रीनारायणः । इति शब्दरत्नावली ॥
नारी, स्त्री, (नरस्य प्रती । डीष् ।) नारी । इति
जटाधरः ॥

नरेन्द्रः, पुं, (नर इन्द्र इव नराणामिन्द्रो वा ।)
राजा । (यथा, मनुः । ६ । २५३ ।

“रक्षणादाय्यवृत्तानां कष्टकानाञ्च शोधनात् ।
नरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥”)
विश्वेश्वरः । इति मेदिनी । २, १०१ ॥ (यथा,
माघे । २ । ८ ॥

“सुनियहा नरेन्द्रिण फलीन्द्रा इव शत्रवः ॥”
वृषविशेषः । यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ।
६ अध्याये ।

“पृतीकार्कस्त्रुगरेन्द्रमार्गा
स्त्रवेः पिष्टाः पल्लावाः सौमनाच ॥”
शकविंशत्यक्षरवृत्तिविशेषः । इति चिन्तामणिः ॥
यथा,—

“चामररत्नरञ्जुवरपरिगतविप्रगणाहितशोभः
पाणिविराजिपुष्ययुगविरचितकङ्कणसङ्गतगन्धः ।
चारसुवर्णकुण्डलगुगलज नरोचिरलङ्कृतवर्णः
पिङ्गलपद्मगेश इति निगदति राजति वृत्तनरेन्द्रः ॥”)

नर्कटकं, स्त्री, नासिका । इति हेमचन्द्रः ॥
नर्ककः, पुं, (वृत्तीति । वृत् + “श्लिष्पिनि ध्रुन् ।”
३ । १ । १४५ । इति ध्रुन् ।) नटः । पीट-
गलः । चारणः । केलकः । नटपर्यायः । सर्ब-
वेशी २ लयालम्बः ३ तालरचनकः । इति
शब्दरत्नावली ॥ द्विपः । इति हेमचन्द्रः ॥
वृत्त्यकर्त्तृलक्षणं यथा,—

“यादृशं वृत्तपान्नं स्यान्तीतं योष्यच्च तादृशम् ।
वृत्तस्य धारणात् पान्नं नर्ककः परिकीर्तितः ॥”
अपि च ।

“असम्बद्धप्रलापौ च सदा भ्रुकुटितत्परः ।
हासप्रहासचतुरो वाचालो वृत्तकीविदः ॥”
इति सङ्गीतदामोदरः ॥

(नर्कयतीति । वृत् + णिच् + क्तुल् । वृत्तकारके,
त्रि । यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।
“तर्को विचारः सन्देहात् भ्रूक्षरीरङ्गलि-
नर्ककः ॥”)

नर्कक्री, स्त्री, (वृत्तीति । वृत् + ध्रुन् । चित्वात्
डीष् ।) वृत्तकारिणी । वाद इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । लायिका २ । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥
लयपुत्त्री ३ नटी ४ लखा ५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, रघुः । १६ । १४ ।

“नर्कक्रीरभिनयतिलङ्घिनीः
पार्श्ववर्तिषु गुह्यलज्जयत् ॥”)
करेणुः । इति मेदिनी । के, १०८ ॥ नलिका-
नामसुगन्धिद्रवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

नर्कनं, स्त्री, (वृत् + भावे ल्युट् ।) वृत्तम् । इत्य-
मरः । १ । ७ । १० ॥ (यथा, मनुः । २ । १०८ ॥
“कामं क्रोधञ्च लोभञ्च नर्कनं मोतवादनम् ॥”
वृत्ततीति । वृत् + ल्युः । नर्कके, त्रि । यथा,
महाभारते । ४ । ३५ । २२ ।

“गायत्री नर्कनो वापि वादनो वा पुनर्भव ।
चित्रं मे रथमास्थाय नियह्नीष्य ह्यौत्तमान् ॥”)
नर्ह, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भौ-परं-
शकं-सेट् ।) नर्हति । इति दुर्गादासः ॥
नर्हं, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भौ-परं-
सकं-सेट् ।)

नर्हटकं, स्त्री, कुम्भोविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“यदि भवतो नजौ भजजला युवर्त्तहेटकम् ॥”
इति कुम्भोमञ्जरी ॥

नर्हं, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भौ परं-सकं-
सेट् ।) रेफीपथः । नर्हति । इति दुर्गादासः ॥
नर्मे, [न्] स्त्री, (नृ नये + “सञ्घातुभ्यो
मनिन् ।” उणां ४ । १४६ । इति मनिन् ।)
परीहासः । इत्यमरः । १ । ७ । ३२ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । ८२ । १७ ।

“न नर्मयुक्तं वचनं हिनक्ति
न स्त्रीषु राजस्य विवाहकाले ।
प्राणालये सर्वधनापहारे
पञ्चाशृतात्पाहुरपातकानि ॥”)

नर्मकीलः, पुं, (नर्मणः परीहासस्य कील इव ।)
पतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नर्मेटः, पुं, (नर्मणैव अटति गच्छतीति । अट +
अच् । शकन्वादित्वात् साधुः ।) खर्परः ।
सुख्यः । इति हारावली ॥ २५४ ॥

नर्मेटः, पुं, (नर्मण्यि कुशलः । नर्म + अटन् ।)
चूचुकम् । विड्गः । परीहासरतः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

नर्मदः, पुं, (नर्म ददातीति । दा + कः ।) कैलि-
सचिवः । इति मेदिनी । दे, ३३ ॥

नर्मदा, स्त्री, (नर्म ददातीति । दा + कः ।) खिवां
टाप् ।) पृष्ठा । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४६ ॥
नदीविशेषः । सा विन्धुपर्वताभिः खता पश्चिमे

तमसानद्यां प्रविष्टा । तस्याः पर्यायः । रेवा २
मेकलकन्या ३ शोमसुता ४ । अस्या चलगुणाः ।
लघुत्वम् । शीतलत्वम् । सुपण्यत्वम् । दाह-
पित्तशमनत्वम् । वातदाहत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ * तस्या जलं दशभिर्भासिर्जायति ।
यथा,—

“त्रिभिः वारखतं तोयं सप्तभिस्त्वय यासुनम् ।
नार्मदं दशभिर्भासिर्गाङ्गं वर्षेय जीर्यति ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

तस्या उत्पत्तिमाहात्म्यं यथा,—
“नर्मदा वरिणां श्रेष्ठ रुद्रदेहादिनिःखता ।
तारयेत् सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥
सर्वपापहरा नित्यं सर्वदेवनमस्कृता ।
संस्तुता देवगन्धर्वैरशुरोभिस्तपैव च ॥” * ॥
तस्याः स्तवो यथा,—

“नमः प्रययञ्जे । आद्ये । नमः सागरगामिनि ।
नमस्ते पापशमनि । नमो देवि ! वरायने ॥
नमोऽस्तु ते ऋषिगणसंघसविते !
नमोऽस्तु ते शङ्करदेहनिःखते ।।
नमोऽस्तु ते धर्मभृतां वरप्रदे !
नमोऽस्तु ते सर्वपवित्रपावने ॥

यत्स्विदं पठते स्तोत्रं नित्यं सुहृदमना नरः ।
ज्ञानयो वेदमाप्नोति चित्रियो विजयो भवेत् ॥
वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रञ्चैव शुभां गतिम् ।
अन्नार्थं लभते ह्यत्र स्मरणदेव नित्यशः ॥
नर्मदां सेवते नित्यं खयन्देवो मेहेश्चरः ।